

obowiązanych do zwrotu lub odsprzedaży i jednostek obowiązanych do odbioru lub skupu opakowań, zasady i tryb postępowania przy zwrocie lub odsprzedaży opakowań oraz tryb postępowania z opakowaniami uszkodzonymi, a zwłaszcza terminy zwrotu i skupu opakowania i ilości opakowań podlegających obowiązkowi, jak również sankcje w przypadku niewykonania obowiązku.

§ 3. Jednostki gospodarki społecznej dokonujące na rzecz jednostek prywatnych dostaw towarów przy użyciu opakowań, co do których wprowadzono obowiązek zwrotu lub odsprzedaży, obowiązane są w umowach o dostawę zastrzegać zwrot lub odsprzedaż opakowań pod rygorem kar umownych. Wysokość kar umownych ustalona będzie w zarządzeniach, o których mowa w § 2.

§ 4. 1. Przedmiotem zarządzenia, o którym mowa w § 2, mogą być jedynie opakowania nadające się do wielokrotnego użytku.

2. Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku dzielą się na:

- 1) opakowania wypożyczane,
  - 2) opakowania sprzedawane.
3. Opakowaniami wypożyczanymi są:
- 1) opakowania stanowiące środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji,
  - 2) opakowania nie będące środkami trwałymi w rozumieniu tych przepisów, lecz zaliczone do opakowań

wypożyczanych zarządzeniami wydanymi na podstawie § 2.

4. Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku nie będące opakowaniami wypożyczanymi zalicza się do opakowań sprzedawanych.

§ 5. Właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali regulamin premiowania pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy zwrocie, odsprzedaży, przechowywaniu, odbiorze i skupie opakowań.

§ 6. W stosunku do winnych niestosowania się do przepisów o obrocie opakowaniami należy wyciągać konsekwencje służbowe i dyscyplinarne, a w przypadkach stwierdzenia popełnienia przestępstwa — kierować doniesienie do właściwej prokuratury.

§ 7. 1. Traci moc uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128).

2. Zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego, wydane na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1, zachowują moc do czasu wydania odpowiednich zarządzeń na podstawie niniejszej uchwały.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

83

UCHWAŁA Nr 22 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania dzienników urzędowych ministerstw i urzędów centralnych oraz dzienników międzyresortowych.

W celu ujednoczenia wydawania dzienników urzędowych Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. 1. Ministerstwa i urzędy centralne mogą wydawać dzienniki urzędowe tylko za zezwoleniem Prezesa Rady Ministrów.

2. Ministerstwo (urząd centralny) może wydawać tylko jeden dziennik urzędowy.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy dziennika urzędowego zarówno dla jednego jak i dla kilku resortów (urzędów centralnych). W ostatnim przypadku zezwolenie powinno wskazywać resort (urząd centralny), redagujący dziennik urzędowy.

4. Prezes Rady Ministrów może zarządzić wydawanie dziennika międzyresortowego.

§ 2. 1. Dziennik urzędowy jest służbowym organem wewnętrznym przeznaczonym do ogłaszania zarządzeń, instrukcji, decyzji i obwieszczeń pochodzących od naczelnej władzy resortu (urzędu centralnego), przeznaczonych dla podległych urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw.

2. Ministerstwa (urzędy centralne), które nie wydają dziennika urzędowego, mogą ogłaszać akty określone w ust. 1 w Monitorze Polskim.

§ 3. Dzienniki urzędowe nie mogą zamieszczać przedruków z Dziennika Ustaw R.P., Monitora Polskiego i z innych organów przeznaczonych do ogłaszania z mocą prawną ani też z Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Dopuszczalne są na-

tomiast wzmianki o ukazaniu się danego przepisu oraz o miejscu jego publikacji.

§ 4. 1. W dziennikach urzędowych nie ogłasza się:

- 1) aktów, które według obowiązujących przepisów podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R.P., Monitorze Polskim lub w innym organie przeznaczonym do ogłaszania z mocą prawną albo które zostały ogłoszone w Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) aktów, których treść dotyczy innych resortów;
- 3) aktów, które regulują organizację, zakres działania lub tok działań prezydiów rad narodowych;
- 4) ogłoszeń, które należy w myśl obowiązujących przepisów zamieszczać w Monitorze Polskim.

2. Prezes Rady Ministrów może na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) udzielić zezwolenia na ogłaszanie w dzienniku urzędowym aktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 5. 1. Wniosek o zezwolenie na wydawanie dziennika urzędowego powinien być umotywowany i zawierać dane informujące o treści, która będzie publikowana, o stałych odbiorcach, wysokości nakładu oraz warunkach prenumeraty i cenie poszczególnych egzemplarzy.

2. Do wniosku należy dołączyć schemat organizacyjny redakcji i administracji z wykazem proponowanych etatów, z tym że redakcja i administracja powinna być prowadzona przez właściwe komórki organizacyjne

ministerstw (urzędów centralnych) w ramach ich normalnych czynności, bez prawa przyznawania dodatkowych wynagrodzeń. Do redagowania dzienników nie mogą być tworzone płatne komitety, komisje redakcyjne itp. zespoły pracy.

3. Dołączanie do wniosku schematu organizacyjnego administracji jest zbędne w przypadku, gdy administracja dziennika urzędowego ma być prowadzona przez państwowe przedsiębiorstwo wydawnicze.

§ 6. Dzienniki urzędowe otrzymują bezpłatnie urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa podległe ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego) lub ministrom (kierownikom urzędów centralnych), dla których dzienniki te są wydawane, na zasadzie rozdzielników zatwierdzonych przez ministra (kierownika urzędu centralnego) wydającego dziennik.

§ 7. Ministerstwo (urząd centralny) wydające dziennik urzędowy obowiązane jest wydawać skoro- wiedz do każdego rocznika w terminie do dnia 31 stycznia za rok ubiegły.

§ 8. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszej uchwały sprawuje Prezes Rady Ministrów.

§ 9. 1. Akty podlegające ogłoszeniu w dziennikach urzędowych nie mogą być przesyłane adresatom odrębnie w formie maszynopisów, odbitek powielanych itp.

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych terminowością sprawy może nastąpić przesłanie takiego aktu przed jego ogłoszeniem, za każdorazowym zezwole-

niem właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub osoby przez niego wyznaczonej.

§ 10. 1. Przepisom niniejszej uchwały poddane zostają wszystkie periodyczne wydawnictwa ministerstw (urzędów centralnych) służących do ogłaszania w nich aktów wymienionych w § 2 ust. 1 bez względu na to, czy wydawnictwa te w dotychczasowej lub projektowanej nazwie zawierają oznaczenie „dziennik urzędowy”.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydający dzienniki urzędowe w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały przedstawiają Prezesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 31 stycznia 1952 r. wnioski o wyrażenie zgody na dalsze wydawanie tych dzienników (§ 5).

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy:

- a) szczególnych organów przeznaczonych do ogłaszania z mocą prawną, o ile wydawanie ich przewidziane jest w ustawach lub dekreтах;
- b) Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 11. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą Ministerstw Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

84

ZARZĄDZENIE Nr 4 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawnione są w zakresie ich właściwości organa:

- 1) administracji leśnej,
- 2) administracji żeglugał na śródlądowych drogach wodnych,
- 3) ochrony kolei,
- 4) inspekcji pracy, służby zdrowia i nadzoru budowlanego w prezydiach rad narodowych miast liczących ponad 10.000 mieszkańców, powiatowych i dzielnicowych.

§ 2. 1. Organa, wymienione w § 1, mogą nakładać i ściągać grzywny tylko na podstawie imiennego

upoważnienia, wydanego na piśmie przez przełożoną władzę służbową i jedynie za czyny oznaczone w upoważnieniu.

2. Właściwy minister określa przełożoną władzę służbową uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień organom wymienionym w § 1 pkt 1, 2 i 3.

3. Władzą uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień organom, wymienionym w § 1 pkt 4, jest prezydium wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) rady narodowej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

85

ZARZĄDZENIE Nr 5 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania organom Milicji Obywatelskiej upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym.

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organa Milicji Obywatelskiej mogą nakładać i ściągać grzywny w drodze mandatu karnego na podstawie upoważnienia przełożonej władzy służbowej.